

Gondolat a szeretetről

A szeretet nem mérhető, eladható vagy megvehető. Csak önként lehet adni és kimutatni. Szeretni csak kitárt karokkal lehet, ha magunkhoz szorítjuk a másikat önmagunkat öleljük át. A szeretet a bizalomban gyökerezik. Szeretni annyi mint feltétel nélkül rábízni magunkat a másikra, teljesen odaadni magunkat abban a reményben, hogy szeretetünk majd szeretetet hoz létre a másik emberben is.

A szeretet mindent odaad, és semmit nem vár cserébe, örömmel fogad el bármit, de semmit sem kér cserébe. Ha a szeretetünkbe csak egy csepp elvárás is vegyül, csalódnunk fogunk, mert nem valószínű, hogy bárki is maradéktalanul kifogja elgáncolni feltételeinket, elvárásainkat.

Az ember azért szeret, mert tudja, hogy lelki fejlődése és önmaga megismerése ettől az "élménytől" függ. Elvárni a szeretetért cserébe bármit is, egyenes út a boldogtalanság felé.
A szeretet türelmes. Vár, de ebben a várakozásban cselekvőek legyünk és ne passzívok, hiszen a szeretet folyamatosan felkínálja magát egymás kölcsönös megismerésében.
A szeretet nem fél kimutatni az érzéseket. Arra tanít, hogy mutassuk ki őszintén amit érzünk.

A szeretet igenis igényli a fizikai megnyilvánulást. A simogatást az érintést.
Mindig teremt, sosem pusztít. Mert akkor lehetünk a legboldogabbak, ha létrehozhatunk valamit. Az alkotás az emberi lét legmagasabb formája alkossunk bármit is szeretettel az életben.

A szeretet állandóan változik, fejlődik. Azok akik félnek a változástól, kapaszkodnak a biztonságba, azok nem tudnak növekedni a szeretetben sem.

Mert a szeretet nem más, mint jónak lenni és jót tenni.

Az igazi szeretet az adás tökéletes, tiszta és akadálytalan formája. Szabadon áradni a többi ember felé, és a szeretet a jutalmat ezért önmagában fogja hordani.